

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

8 JANVIER 1969.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 24 avril 1958, créant notamment une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre, telle qu'elle a été modifiée par les lois du 7 juillet 1964 et du 29 mars 1967.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 24 avril 1958 ne prévoit pas la réversibilité de la rente en faveur des veuves et orphelins, alors que cette réversibilité existe dans la législation octroyant les chevrons de front et de captivité aux anciens combattants 1914-1918 auxquels cet avantage est acquis même si la veuve se remarie.

Nous sollicitons le même droit en faveur des veuves et orphelins de 1940-1945.

Nous demandons, par ailleurs, que l'âge d'octroi de la rente soit abaissé à 50 ans.

La guerre 1940-1945 s'est déroulée dans des conditions telles que des situations particulières ont été créées; c'est le cas notamment pour certains combattants ayant appartenu, durant la campagne de 1940 à des unités passées légitimement en France, ou ayant servi dans les Forces Alliées, et qui furent capturés en Italie, au Maroc ou en Tunisie ou à leur retour en Belgique d'un de ces pays.

Leurs services effectifs en tant que combattant se situent donc après le 28 mai 1940.

Nous demandons, en leur faveur, l'octroi de la rente de combattant calculée du 10 mai 1940 à la date à laquelle leurs services militaires ont pris fin ou à celle de leur capture par l'ennemi, considérant que durant cette période ils se trouvaient toujours sous les armes et que, dans le cas de ceux qui connurent la captivité, leur capture fut honorable.

Nous réclamons la même mesure en faveur des démineurs sous commandement militaire belge affectés au déminage après le 28 mai 1940.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

8 JANUARI 1969.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 24 april 1958, waarbij onder meer een strijdersrente en een gevangenschapsrente worden ingesteld ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen, zoals die wet gewijzigd is bij de wetten van 7 juli 1964 en 29 maart 1967.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 24 april 1958 voorziet niet in de overdraagbaarheid van de rente ten voordele van de weduwen en wezen, terwijl de wetgeving inzake de front- en gevangenschapsstrepen voor de oud-strijders 1914-1918 daarin wel voorziet en dat voordeel zelfs toekent indien de weduwe hertrouwt.

Wij vragen hetzelfde recht voor de weduwen en de wezen van 1940-1945.

Bovendien vragen wij dat de voor de toekenning van de rente vereiste leeftijd verlaagd wordt tot 50 jaar.

De omstandigheden waarin de oorlog 1940-1945 zich heeft afgespeeld heeft speciale toestanden in het leven geroepen; sommige strijders bij voorbeeld hebben gedurende de veldtocht van 1940 tot eenheden behoord die zich wettig naar Frankrijk begeven hebben, terwijl anderen bij de Geallieerde Strijdkrachten dienst genomen hadden en hetzij in Italië, Marokko of in Tunesië, hetzij bij hun terugkeer in België uit een dezer landen, gevangen genomen werden.

Hun werkelijke diensten in de hoedanigheid van strijder dateren dus van na 28 mei 1940.

Wij vragen voor deze personen de toekenning van een strijdersrente die berekend is vanaf 10 mei 1940 tot de dag waarop hun militaire dienst een einde heeft genomen of waarop zij door de vijand gevangen zijn genomen, aangezien zij gedurende bedoelde periode steeds onder de wapens waren en aangezien de gevangenschap tot eer strekte voor degenen die dat lot ondergingen.

Wij vragen dezelfde gunstmaatregel voor de mijnopruimers die na 28 mei 1940, onder Belgisch militair bevel, hun taak vervulden.

Nous ne pouvons admettre, par ailleurs, que soit seule retenue pour l'octroi de la rente, la période d'hospitalisation en raison d'une blessure ou d'une maladie encourue, en service et par le fait du service, dans les troupes de l'armée de campagne entre le 10 mai 1940 et le 28 mai 1940. Nous demandons que soient également prises en considération les périodes d'hospitalisation et de convalescence qui ont suivi le retour de captivité des prisonniers de guerre, que ce soit d'une façon permanente ou successive, même avec interruption.

Nous songeons particulièrement aux prisonniers de guerre malades et blessés rapatriés au titre de D. U. « (dienstunfähig) » dont la captivité fut écourtée en application des Conventions de Genève, en raison de la gravité de leur état.

En outre, il convient de noter qu'en 1914-1918, la période de convalescence intervenant pour l'octroi des chevrons de front.

Il résulte des dispositions de la loi du 24 avril 1958 que la rente de combattant et de captivité ne constitue pas une faveur, dont l'attribution est laissée à la discrétion du Gouvernement. Au contraire, le législateur a déterminé les conditions objectives qui conditionnent l'octroi de la rente. La loi prévoit que la rente de captivité est payable à l'âge de 55 ans aux prisonniers de guerre 1940-1945 reconnus dans les formes déterminées par leur statut et dont la captivité a duré six mois au moins.

Le législateur a précisé que les rentes ne sont octroyées qu'à la personne qui en fait la demande. Les prisonniers de guerre doivent produire à l'appui de cette demande une copie certifiée conforme de la carte de prisonnier de guerre 1940-1945, délivrée par l'Office des Prisonniers de guerre du Ministère de la Défense nationale. La loi stipule également que les temps à supputer sont établis en tenant compte des périodes fixées par ledit document.

Or, l'Administration des Pensions refuse le droit à la rente aux prisonniers de guerre pour la période de leur internement en Suisse, alors qu'ils sont porteurs de la carte de prisonnier de guerre, laquelle renseigne la période passée en Suisse.

Nous demandons qu'il soit mis fin à cette discrimination.

La loi du 18 août 1947 créant le statut du prisonnier de guerre 1940-1945, a prévu un système de sanctions pouvant aller jusqu'au rejet total de la reconnaissance du statut, mais également jusqu'à l'application partielle du statut entraînant uniquement la suppression de la carte et d'une partie de la dotation. Dans ce cas, le prisonnier de guerre peut bénéficier des autres avantages prévus par la loi et nous considérons que doit s'y ajouter le bénéfice de la loi du 24 avril 1958 créant la rente de captivité.

Il semble donc abusif, dans l'interprétation actuelle, de refuser la rente de captivité aux prisonniers de guerre, sanctionnés souvent pour des peccadilles.

Nous demandons donc l'octroi de la rente aux intéressés.

La loi du 29 mars 1967 a substitué à la condition de saisissabilité prévue par celle du 24 avril 1958, les modalités prévues en matière de pensions de réparation au lieu de chevrons de front ou de captivité de la guerre 1914-1918.

Or, les pensions de réparation sont saisissables, alors que les chevrons de front ou de captivité de la guerre de 1914-1918 sont insaisissables pour leur entièreté.

Nous demandons le rétablissement des conditions initiales de saisissabilité.

Bovendien is het onaanvaardbaar dat voor de toekenning van de rente alleen rekening wordt gehouden met de duur van de opneming in een ziekenhuis wegens verwondingen of een ziekte, tijdens en uit hoofde van de dienst bij de troepen van het leger te velde tussen 10 mei 1940 en 28 mei 1940 opgelopen of opgedaan. Wij vragen dat de perioden van verpleging in een ziekenhuis en van herstel na de terugkeer van de krijgsgevangenen uit gevangenschap eveneens in aanmerking genomen worden, of dat nu doorlopende perioden zijn dan wel perioden die, zelfs met onderbreking, op elkaar volgen.

Wij denken hierbij vooral aan de zieke engewonde krijgsgevangenen die als D. U. « (dienstunfähig) » gerepatrieerd werden en wier gevangenschap bij toepassing van de Akkoorden van Genève ingevolge de ernst van hun toestand verkort werd.

Overigens zij opgemerkt dat in 1914-1918 de herstelperiode meetelde voor de toekenning van de frontstrepenterente.

Uit de bepalingen van de wet van 24 april 1958 blijkt dat de strijdersrente en de gevangenschapsrente geen gunst zijn die de Regering naar eigen goeddunken kan toekennen. De wetgever heeft integendeel de objectieve voorwaarden voor de toekenning van die rente bepaald. De wet bepaalt dat de gevangenschapsrente ingaat op de leeftijd van 55 jaar voor de krijgsgevangenen van 1940-1945 die volgens de bij hun statuut bepaalde voorwaarden erkend zijn en minstens zes maanden gevangenschap achter de rug hebben.

De wetgever heeft gepreciseerd dat de renten slechts worden toegekend aan de persoon die ze aanvraagt. De krijgsgevangenen moeten, tot staving van die aanvraag, een eensluidend verklaard afschrift van de door de Dienst voor Krijgsgevangenen van het Ministerie van Landsverdediging afgeleverde kaart voorleggen. De wet bepaalt verder dat de aan te rekenen perioden worden vastgesteld op grond van dit stuk.

Nu ontzegt het Bestuur der Pensioenen het recht op rente aan de krijgsgevangenen voor de duur van hun internering in Zwitserland, hoewel zij houder zijn van de kaart van krijgsgevangene, waarop de in Zwitserland doorgebrachte periode wordt vermeld.

Wij vragen dat aan deze discriminatie een einde wordt gemaakt.

De wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945 bevat een reeks strafbepalingen die kunnen gaan tot de volledige intrekking van de statutaire erkenning, doch ook tot de gedeeltelijke toepassing van het statuut — wat slechts de afschaffing van de kaart en van een deel van de dotatie met zich brengt. In dat geval kan de krijgsgevangene de andere bij de wet toegekende voordelen genieten, en wij zijn van mening dat daar het voordeel van de wet van 24 april 1958, waarbij de gevangenschapsrente wordt ingesteld, dient te worden aan toegevoegd.

In de thans geldende interpretatie is er dus één punt dat overdreven lijkt: het weigeren van de gevangenschapsrente aan soms voor beuzelarijen gestrafte krijgsgevangenen.

Wij vragen dus dat de rente aan de belanghebbenden wordt toegekend.

De wet van 29 maart 1967 heeft de modaliteiten, waarin voorzien is inzake herstelpensioenen die in de plaats treden van frontstrepenterente of gevangenschapsrenten voor de oorlog 1914-1918, in de plaats gesteld van de bij de wet van 24 april 1958 bepaalde voorwaarde voor beslag.

Nu zijn de herstelpensioenen vatbaar voor beslag, terwijl de front- of gevangenschapsrenten voor de oorlog 1914-1918 volledig aan het beslag ontsnappen.

Wij vragen dat de oorspronkelijke voorwaarden inzake beslag terug ingevoerd worden.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

A l'article 6 de la loi du 24 avril 1958, créant notamment une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre, telle qu'elle a été modifiée par les lois du 7 juillet 1964 et du 29 mars 1967 sont apportées les modifications suivantes :

1° Au 1er alinéa du § 1er, l'âge de « 55 ans » est remplacé par l'âge de « 50 ans ».

2° Au même § 1er, 1°, le littéra a) est complété comme suit :

« pour ceux ayant appartenu à des unités passées légitimement en France ou ayant servi dans les Forces Alliées et qui furent capturés en Italie, au Maroc ou en Tunisie, la date du 28 mai 1940 est reportée à la date à laquelle leurs services militaires ont pris fin ou à celle de leur capture. Il en est de même pour les démineurs sous commandement militaire belge, affectés au déminage entre le 28 mai 1940 et le 8 mai 1945 ».

3° Le même § 1er, 2° est modifié comme suit :

« 2° des militaires et des prisonniers de guerre qui ont séjourné pendant une période totale de six mois au moins dans un hôpital militaire ou auxiliaire, en raison d'une blessure ou d'une maladie encourue en service et par le fait du service entre le 10 mai 1940 et le 8 mai 1945, et qui sont titulaires de ce chef d'une pension de réparation, pour la durée d'hospitalisation et de convalescence, considérées comme service actif ».

Art. 2.

A l'article 7 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

1° Au § 1er, 1er alinéa, l'âge de « 55 ans » est remplacé par l'âge de « 50 ans ».

2° Au même § 1er, 1° après le mot « captivité » sont insérés les mots « ou l'internement en pays neutre ».

3° Le § 2 est complété par un nouvel alinéa libellé comme suit :

« En ce qui concerne les prisonniers de guerre, ce temps sera diminué du nombre de semestres de dotation retiré suite à une décision du Ministre de la Défense nationale, prise en application de l'article 3 de la loi du 18 août 1947, réglant le statut du prisonnier de guerre 1940-1945 ».

Art. 3.

A l'article 8 de la même loi sont apportées les modifications suivantes :

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In artikel 6 van de wet van 24 april 1958, waarbij onder meer een strijdersrente en een gevangenschapsrente worden ingesteld ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen, zoals die wet gewijzigd is bij de wetten van 7 juli 1964 en 29 maart 1967, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In het eerste lid van § 1 wordt de leeftijd van « 55 jaar » vervangen door de leeftijd van « 50 jaar ».

2° In dezelfde § 1, 1°, wordt letter a) aangevuld als volgt :

« voor degenen die behoord hebben tot eenheden welke zich wettig naar Frankrijk begeven hebben of die dienst genomen hebben bij de Geallieerde Strijdkrachten en die gevangen genomen werden in Italië, Marokko of in Tunesië, wordt de datum 28 mei 1940 verschoven naar de datum waarop hun militaire diensten een einde hebben genomen of waarop zij gevangen zijn genomen. Dit geldt eveneens voor de mijnopruimers die, tussen 28 mei 1940 en 8 mei 1945, hun werkzaamheden onder Belgisch militair bevel verricht hebben ».

3° Dezelfde § 1, 2°, wordt als volgt gewijzigd :

« 2° de militairen en de krijgsgevangenen die gedurende ten minste een periode van zes volle maanden in een militair hospitaal of een hulphospitaal verbleven hebben wegens een verwonding of een ziekte, in en door de dienst opgelopen of opgedaan tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945 en die uit dien hoofde een herstelpensioen genieten voor de duur van de hospitalisatie en het herstelperlof, welke als werkelijke dienst beschouwd worden ».

Art. 2.

In artikel 7 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In § 1, eerste lid, wordt de leeftijd van « 55 jaar » vervangen door de leeftijd van « 50 jaar ».

2° In dezelfde § 1, 1°, worden na het woord « gevangenschap » de woorden « of internering in een neutraal land » ingevoegd.

3° Paragraaf 2 wordt aangevuld met een nieuw lid, luidend als volgt :

« Wat de krijgsgevangenen betreft, zal die tijd vermindert worden met het aantal semesters waarvoor de dotatie ingehouden werd ingevolge een beslissing van het Ministerie van Landsverdediging, genomen in toepassing van artikel 3 van de wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945 ».

Art. 3.

In artikel 8 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Au § 3, 3° alinéa, le littéra b) est modifié comme suit :

« b) l'intéressé a séjourné dans un hôpital militaire ou auxiliaire, ou a bénéficié d'un congé de convalescence, en raison d'une blessure ou d'une maladie encourue en service et par le fait du service entre le 10 mai 1940 et le 8 mai 1945, séjour ayant été considéré comme service actif ».

2° Au même § 3, le 4° alinéa est modifié comme suit :

« soit une copie, certifiée conforme, de la carte du prisonnier de guerre 1940-1945 délivrée par l'Office des Prisonniers de guerre du Ministère de la Défense nationale, ou, en cas d'application de l'article 3 de la loi du 18 août 1947, réglant le statut du prisonnier de guerre 1940-1945, une attestation délivrée par ce même Ministère ».

3° Le § 5 est remplacé par ce qui suit :

« § 5. — Le paiement des rentes est assuré par la Caisse nationale des pensions de la guerre, suivant les modalités de paiement, de déchéance, d'incessibilité et d'insaisissabilité qui régissent les rentes pour chevrons de front ou de captivité de la guerre 1914-1918.

4° Il est ajouté un § 6 (nouveau) libellé comme suit :

« § 6. — En cas de décès du bénéficiaire, sa veuve touchera la rente à laquelle il aurait eu droit, réduite de moitié. En cas de décès de la veuve, cette dernière quotité sera attribuée aux enfants jusqu'à ce qu'ils aient atteint respectivement l'âge de dix-huit ans.

Si le bénéficiaire vient à mourir avant l'échéance de la rente, le montant de celle-ci, réduit de moitié, sera dévolu à sa veuve, et, à son défaut, à ses enfants, dans les conditions fixées ci-avant.

En cas de divorce ou de séparation de corps prononcée contre l'épouse, celle-ci sera déchue des avantages stipulés ci-avant.

Si la veuve se remarie, la rente qu'elle percevait avant son remariage sera dévolue pour moitié aux enfants du premier lit dans les conditions énumérées au premier alinéa du présent paragraphe ».

11 décembre 1968.

1° In § 3, derde lid, wordt letter b) gewijzigd als volgt :

« b) de betrokkene in een militair hospitaal of in een hulphospitaal verbleven heeft of een herstelverlof heeft bekomen wegens een verwonding of ziekte, in en door de dienst opgelopen of opgedaan tussen 10 mei 1940 en 8 mei 1945, als dat verblijf als actieve dienst werd beschouwd ».

2° In dezelfde § 3 wordt het vierde lid als volgt gewijzigd :

« hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de kaart van krijgsgevangene van 1940-1945, afgeleverd door de Dienst van krijgsgevangenen van het Ministerie van Landsverdediging, of, in geval van toepassing van artikel 3 van de wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945, een getuigschrift afgeleverd door datzelfde Ministerie. »

3° Paragraaf 5 wordt vervangen door volgende bepaling :

« § 5. — De uitbetaling van de renten geschiedt door de Nationale Kas voor oorlogspensioenen overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, verval, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag, waaraan de frontstrep- of gevangenschapsstrep- en renten van de oorlog van 1914-1918 onderworpen zijn.

4° Er wordt een § 6 (nieuw) bijgevoegd, luidend als volgt :

« § 6. — In geval van overlijden van de rechthebbende zal zijn weduwe de helft van de rente ontvangen waarop hij recht zou gehad hebben. In geval van overlijden van de weduwe zal dit deel aan de kinderen worden toegekend tot op het ogenblik waarop zij respectievelijk de leeftijd van achttien jaar zullen bereikt hebben.

Indien de rechthebbende sterft vóór de vervaldag van de rente, zal de helft van het bedrag van de rente aan zijn weduwe worden toegekend en, bij ontstentenis, aan de kinderen, onder de hierboven vermelde voorwaarden.

In geval van echtscheiding of scheiding van tafel en bed, uitgesproken tegen de echtgenote, vervalt haar recht op de bovenbedoelde voordelen.

Indien de weduwe hertrouwt, komt de rente die zij ontving vóór haar nieuw huwelijk voor de helft ten goede aan de kinderen uit het eerste bed, onder de in het eerste lid van deze paragraaf gestelde voorwaarden ».

11 december 1968.

S. MABILLE-LEBLANC,
A. SAINT-REMY,
R. MOREAU,
L. TIBBAUT,
A. CLAES.
G. MOULIN.